

Sygnatura akt IV Ka 1122/22

1

2WYROK

2.1W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2023 r.

4Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

| | |
|-------------------------|-----------------------|
| 1Przewodnicząca: | 1SSO Ewa Rusin |
| 1Protokolant: | 1Ewa Ślemp |

przy udziale Marka Bzunka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2023 r.

6sprawy R. Ż.

7syna P. i I. z domu M.

8urodzonego (...) w W.

9oskarżonego z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt

10na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego, pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej J. B. i prokuratora

11od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

12z dnia 11 października 2022 r. sygnatura akt III K 311/22

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1) kk zobowiązuje oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby na piśmie co 6 (sześć) miesięcy;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego R. Ż. na rzecz oskarżycielki posiłkowej J. B. kwotę 840 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania apelacyjnego w tym wymierza 180 złotych opłaty za to postępowanie.

UZASADNIENIE

| | | | |
|----------------|---------------|---------------|--|
| Formularz UK 2 | Sygnatura akt | IV Ka 1122/22 | |
|----------------|---------------|---------------|--|

| | | |
|-----------------------------------------------------------------------------------------|---|--|
| Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników: | 3 | |
| 1. CZĘŚĆ WSTĘPNA | | |
| 0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji | | |
| wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 11 października 2022r. sygn. akt III K 311/22 | | |
| 0.11.2. Podmiot wnoszący apelację | | |
| # oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego | | |
| # oskarżyciel posiłkowy | | |
| # obrońca | | |
| 0.11.3. Granice zaskarżenia | | |
| 0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia | | |

| | | | |
|----------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|--|
| # na korzyść # na niekorzyść | # w całości | | |
| # w części | # | co do winy | |
| # | co do kary | | |
| # | co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia | | |
| 0.11.3.2. Podniesione zarzuty | | | |
| Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji | | | |
| # | art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu | | |
| # | art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia | | |
| # | art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za | | |

| | | | | |
|---------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------|-------------|
| | podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia | | | |
| # | art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka | | | |
| 0.11.4. Wnioski | | | | |
| # | Uchylenie | # | zmiana | |
| 2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy | | | | |
| 0.12.1. Ustalenie faktów | | | | |
| 0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione | | | | |
| Lp. | Oskarżony | Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi | Dowód | Numer karty |
| 2.1.1.1. | R. Ż. | Był już karany sądownie wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia | Dane o karalności z dnia 19 grudnia 2022r. | 156 |

| | | | | |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------|-------------|
| | | 13 czerwca 2022r. sygn.. akt III K 501/21 za czyny z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, z art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk na karę łączną grzywny, którą wykonał. | | |
| 0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione | | | | |
| Lp. | Oskarżony | Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi | Dowód | Numer karty |
| 2.1.2.1. | | | | |
| 0.12.2. Ocena dowodów | | | | |
| 0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów | | | | |
| Lp. faktu z pkt 2.1.1 | Dowód | Zwięźle o powodach uznania dowodu | | |
| | Dane o karalności z dnia 19 grudnia 2022r. | niekwestionowane | | |
| 0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla | | | | |

| | | | |
|-----------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------|--|
| ustalenia faktów) | | | |
| Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2 | Dowód | Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu | |
| | | | |
| . STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków | | | |
| Lp. | Zarzut | | |
| 3.1. | <p>apelacji obrońcy oskarżonego</p> <p>I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za postawę wyroku, który miał wpływ na treść tego orzeczenia, poprzez niewłaściwe przyjęcie przez Sąd orzekający, iż oskarżonemu w dacie popełnienia czynu można przypisać winę umyślną i zamiar ewentualny, podczas gdy analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do przekonania, iż oskarżony nie miał zamiaru popełnić zarzucanego mu czynu, a zaistniały skutek w postaci</p> | <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> | |

uśmiercenia psa, był wynikiem niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach;

II. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia to jest:

art. 7 kpk polegającą na:

1) nieuwzględnieniu przy ocenie sposobu postępowania oskarżonego zatrzymania przez niego koparko - ładowarki celem umożliwienia psu zejścia z trasy przejazdu bezpośrednio przed zdarzeniem, co wprost dowodzi braku zamiaru po stronie oskarżonego;

2) pominięciu przy ocenie zamiaru jakim kierował się oskarżony, że dotychczasowe postępowanie oskarżonego podczas przejazdu tej samej trasy koparko - ładowarką następowało zawsze w ten sam sposób w przypadku napotkania psa, co uzasadnia przyjęcie po stronie oskarżonego usprawiedliwionego

przekonania o
prawidłowości jego
zachowania oraz
doboru środków
ostrożności podczas
prowadzenia
pojazdu w dniu
zdarzenia;

3) dokonaniu oceny
wartości dowodowej
wyjaśnień
oskarżonego z
naruszeniem zasad
prawidłowego
rozumowania oraz
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego
skutkujące
przyjęciem, że
oskarżony działał
umyślnie z
zamiarem
ewentualnym, w
sytuacji
jednoczesnego
ustalenia naruszenia
przez oskarżonego
reguł ostrożności w
ruchu drogowym,
co wskazuje na
nieumyślność
działania
oskarżonego;

2. art. 5 § 2
kpk poprzez jego
niezastosowanie i
nie rozstrzygnięcie
na korzyść
oskarżonego nie
dających się usunąć
wątpliwości w
zakresie istnienia po
stronie oskarżonego
zamiaru
ewentualnego w
chwili popełnienia

| | | | |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------|--|--|
| | zarzucanego mu czynu. | | |
| Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny | | | |
| <p>Zarzuty tej apelacji zostaną omówione łącznie.</p> <p>Wbrew oczekiwaniom autora apelacji zaskarżony wyrok poprzedziło prawidłowe postępowanie dowodowe i trafna ocena zebranych dowodów, prowadząca do słusznych ustaleń faktycznych.</p> <p>Przeprowadzona w sposób bezstronny i rzeczowy ocena dowodów nie zawiera błędów natury logicznej i faktycznej, jest zgodna jest ze wskazaniami wiedzy oraz doświadczenia życiowego, czyniąc zadość wymogom przepisu art. 7 kpk.</p> <p>Skarżący nie wykazał przekonująco, by ocena wyjaśnień oskarżonego i pozostałych dowodów była dowolna.</p> | | | |

Podnoszona obraza prawa procesowego z art. 438 pkt 2) kpk może dotyczyć jedynie niezgodności przebiegu postępowania z wymogami prawa procesowego poprzez zaniechane wypełnienia konkretnych nakazów lub naruszenie zakazów proceduralnych, ewentualnie przepisów dotyczących samego orzekania, czy konstruowania orzeczenia. (vide: wyrok SN z dnia 8 września 2009 r., WA 26/09, OSNwSK 2009/1/1844), która to obraza przepisów nadto musi skutkować wpływem na treść wyroku.

Takie błędy w badanej sprawie nie wystąpiły.

Apelujący postawił zarzuty naruszenia przepisów art. 7 kpk i art. 5§ 2 kpk. W tym zakresie

należy przypomnieć, iż zarzut naruszenia przepisu art. 5 § 2 kpk nie może być podnoszony jednocześnie z zarzutem naruszenia art. 7 kpk, wyrażającym się – w ocenie

apelującego obrońcy
- w dowolnej
ocenie dowodów,
nieuwzględnieniu
okoliczności na
korzyść oraz
rozstrzygnięcia
nieusuwalnych
wątpliwości na
niekorzyść
oskarżonego.

Jeżeli obrońca
oskarżonego
kwestionuje ocenę
dowodów, to takiej
sytuacji nie dotyczy
art. 5 § 2 kpk,
tylko art. 7 kpk.
Przepisy art. 5 § 2
i art. 7 k.p.k. mają
charakter rozłączny.
W sytuacji, gdy
sąd przeprowadzi
postępowanie w
sposób pełny,
kompletny i podda
zebrane dowody
ocenie spełniającej
rygory art. 7 k.p.k.,
to zastosowanie
zasady z art.
5 § 2 k.p.k.
może nastąpić, gdy
tak przeprowadzona
ocena dowodów
potwierdzi istnienie
wciąż niedających
się - w oparciu o nią -
usunąć wątpliwości.
(tak Sąd Najwyższy
w postanowieniu z
dnia 14 grudnia
2022 r.sygn akt
IV KK 497/22,
LEX nr 3458431).
Nakaz wynikający z
art. 5 § 2 k.p.k.
odnosi się jedynie
do wątpliwości jakie,

na tle realiów konkretnej sprawy, powziął organ procesowy. Stąd dla oceny czy nie został naruszony zakaz tłumaczenia nieusuwalnych wątpliwości na niekorzyść oskarżonego nie są istotne wątpliwości zgłaszane przez stronę (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2022 r. I KK 85/22, LEX nr 3418035)

Czy wyjaśnienia oskarżonego co do przebiegu zdarzenia w całości zasługują na wiarę - nie, i to w trzech aspektach. Po pierwsze, z dowodów sprawy, zwłaszcza zapisu monitoringu nie wynika, by na drodze pojazdu oskarżonego znajdował się krawężnik betonowy jako przeszkoda, na którą mógłby najechać kierowanym pojazdem. Po prawej stronie jezdni w bliskiej odległości od betonowego krawężnika stał jedynie pies A.. Po drugie, oskarżony celowo mija się z prawdą, podając że pies bezpośrednio przez pojazdem oskarżonego

przechodził z lewej strony jezdni na prawą, takie okoliczności nie wynikają z zapisu monitoringu. Po trzeciej, oskarżony nieprawdziwie podawał, że pies miał schować się za belki czy zabudowania. Tym samym oskarżony podjął nietrafioną i nieskuteczną linię obrony.

Błędnie apelujący obrońca podnosi że oskarżony zatrzymał się na chwilę, tego nie potwierdzają dowody, nawet wyjaśnienia oskarżonego.

Przeciwie oczekiwaniom apelującego zasadnie przyjął sąd I instancji że oskarżony działał z zamiarem ewentualnym popełnienia przypisanego mu czynu (vide motywy sekcja 3.1) , co uzasadnił wiedzą oskarżonego, że na drodze przed koparką znajduje się stojący pies, który na widok koparki nie reagował i wykonał dopiero delikatne ruchy w zwracając się ku koparce w ostatniej chwili przed

przejechaniem. Ów pies nie pojawił się na drodze nagle, zwłaszcza w sposób który stwarzał niebezpieczeństwo, cały czas przebywał na drodze, co oskarżony mógł zaobserwować z odległości wystarczającej nawet do całkowitego zatrzymania pojazdu.

Strona podmiotowa czynu przypisanego oskarżonemu polega na działaniu umyślnym, ale w zamiarze ewentualnym.

Oskarżony przewidując możliwość popełnienia czynu, tj. przejechania psa i zadania mu śmierci, godził się na taki skutek (art. 9 § 1 kk).

Słusznie tu wywodził sąd I instancji, iż oskarżony był świadom, że najechanie pojazdem takich gabarytów jak przedmiotowa koparka, z bardzo dużym prawdopodobieństwem wywoła śmierć zwierzęcia, mimo to godził się, że taki skutek może

nastąpić. Oskarżony przewidywał, że pies mógł z dużym prawdopodobieństwem znaleźć się pod kołami pojazdu, bowiem na psa, stojącego na torze ruchu koparki zwrócił uwagę, ale zignorował obowiązek poszanowania zwierzęcia, który jest istotą żywą i zdolną do odczuwania cierpienia. Nie trzeba sięgać po ustawę o ochronie zwierząt by wiedzieć, że człowiek jest winien zwierzętom poszanowanie, ochronę i opiekę, traktować je w sposób humanitarny. To nie wiedza tajemna, stanowi wszak element edukacji już przedszkolnej, także media stale nagłaśniają przypadki znęcania nad zwierzętami. Oskarżony jest człowiekiem jeszcze młodym, bez deficytów zdrowia psychicznego, zdolnym do intelektualnego objęcia swym rozumem owego obowiązku.

Zbędne są natomiast motywy sądu I instancji w sekcji 3-j

| | | |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------|--|
| <p>dotyczące naruszenia przez oskarżonego podstawowej reguły ostrożności w ruchu drogowym określonej w art.</p> <p>23 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, wszak oskarżonemu nie zarzucano i nie przypisano złamania tych reguł lecz umyślne uśmiercenie psa, wbrew przepisom art. 6 ust. 1 i art. 33 a w sposób penalizowany przez art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U.2022.572 t.j. z dnia 2022.03.10).</p> | | |
| Wniosek | | |
| o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu | # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny | |
| Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny. | | |
| Wniosek apelacyjny nie okazał się zasadny, argumentacja | | |

| | | | |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------|--|
| <p>apelacji nie stanowi podstawy do postulowanego orzeczenia reformatoryjnego, względnie kasatoryjnego w rozumieniu art. 437 § 2 kpk.</p> <p>Nie wystąpiły także okoliczności o jakich mowa w art. 440 kpk.</p> | | | |
| <p>3.3.</p> | <p><i>pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej</i></p> <p>obrazę przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającą na niezgodnej ze wskazaniami doświadczenia życiowego oraz zasadami prawidłowego rozumowania ocenie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności zeznań świadków na których to podstawie Sąd a quo rekonstruował stan faktyczny, co doprowadziło do błędnego ustalenia niektórych elementów stanu faktycznego [błąd w ustaleniach faktycznych), a to przyjęcia, że Oskarżonemu nie</p> | <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> | |

| | | | |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--|--|
| | <p>można przypisać motywacji zasługującej na szczególne potępienie, podczas -co skądinąd Sąd a quo zauważył - wykazał się obojętnością do życia i zdrowia przejechanego zwierzęcia,</p> | | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p> | | | |
| <p>Trafnym pozostaje wniosek Sądu I instancji, iż oskarżony wykazał się obojętnością wobec życia i zdrowia przejechanego zwierzęcia, co stanowi o istocie przypisanego mu czynu. Nie sposób jednak zgodzić się, by oskarżonemu w sposób uprawniony dowodowo można było przypisać motywację zasługującą na szczególne potępienie.</p> <p>Oczywistym jest wnioskowanie, że śmierć zwierzęcia zawsze będzie zdarzeniem mniejszej wagi, niż śmierć człowieka a</p> | | | |

przypisane oskarżonemu postępowanie i skutek w postaci śmierci zwierzęcia wzbudza uzasadnione emocje.

Jednakże w kontekście okoliczności zdarzenia dokonana przez apelującego analiza wyjaśnień oskarżonego o sposobie prowadzenia przezeń pojazdu, braku reakcji (użycia klaksonu), braku upewnienia się czy pies opuścił jezdnię, najechaniu na próg betonowy i skutku działania oskarżonego jest niestety emocjonalna i jako taka nie przekonuje o działaniu oskarżonego motywowanym okrucieństwem wymagającym szczególnego potępienia.

3.4.

orzeczenie rażąco niewspółmiernej kary pozbawienia wolności na okres 8 miesięcy zawieszanej na okres 2 (dwóch) lat próby, oraz nawiązki w kwocie 5.000,00 złotych, bowiem prawidłowa aplikacja zasad i

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

| | | | |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--|--|
| | <p>dyrektyw sądowego wymiaru kary, a także</p> <p>okoliczności przedmiotowe i podmiotowe nie pozwalają na wymierzenie kary oraz nawiązki takiej jak w zaskarżonym wyroku</p> | | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p> | | | |
| <p>Nie występują uzasadnione podstawy dla ewentualnej korekty orzeczenia na niekorzyść oskarżonego.</p> <p>Wedle utrwalonej linii orzeczniczej zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara - jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia - nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w</p> | | | |

należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych.

Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znacznej, wyraźnej i oczywistej, „bijącej w oczy”, a więc niedającej się zaakceptować dysproporcji między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną).

Takie różnice ocen w sprawie nie występują.

Po pierwsze, skoro apelujący domaga się niewielkiego podwyższenia wysokości kary, bo z 8-miu miesięcy do 1-go roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania i podwyższeniem okresu próby o rok, to tak sformułowany wniosek nie stanowi przekonującego uzasadnienia zarzutu rażącej niewspółmierności kary.

Po drugie, nie wskazał apelujący przekonujących podstaw dla samego podwyższenia wymiaru kary i 2 - krotnego zwielokrotnienia kwoty nawiązki.

Po trzecie, Sąd I instancji należycie ocenił stopień społecznej szkodliwości przypisanego występku, stopień winy oskarżonego i wymierzył karę, która odpowiada kryteriom art. 53 kk, co czytelnie uzasadnił w pisemnych motywach (vide sekcja 4).

W szczególności trafnie dopatrył się i uwzględnił liczne okoliczności dla oskarżonego łagodzące, cyt. ...fakt uprzedniej niekaralności oskarżonego.

Oskarżony wyraził skruchę z powodu zabicia psa, w swoich wyjaśnieniach składanych zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem podkreślał, że szczerze żałuje tego. Nawet jeśli takie zachowanie oskarżonego było

podyktowane również strachem przed karą, to nie było podstaw do podważania szczerości skruchy po stronie oskarżonego.

Oskarżony, który stawiał się na wszystkie terminy rozprawy, nie okazywał żadnych oznak arogancji, czy lekceważenia wobec strony przeciwnej...”
Żadnej z tych okoliczności apelujący pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej wszak nie kwestionuje.

Przedmiotowe skazanie dowodzi braku tolerancji dla łamania prawa, czyn oskarżonego został napiętnowany surowo, nie tylko wyrokiem karnym ale i medialnie, czego potwierdzeniem są zebrane w aktach sprawy relacje prasowe.

Wykonanie orzeczonej kary powinno osiągnąć zamierzone przez ustawę cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego, jednocześnie będzie stanowić dlań sprawiedliwą

| | | | |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------|--|
| <p>odpłatę za popelnienie czynu, nadto skazanie i wymierzona kara odnieć požądane oddziaływanie w ramach prewencji powszechnej w rozumieniu art. 53 § 2 kk.</p> | | | |
| <p>Wniosek</p> | | | |
| <p>Zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 (trzy) lata okresu próby oraz orzeczenie nawiązki na rzecz Fundacji (...) w P.(...) w kwocie 10000 złotych.</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> | | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p> | | | |
| <p>Wobec argumentacji zawartej w sekcji 3.4.</p> | | | |
| <p>3.5.</p> | <p>prokuratora obrazę przepisów prawa karnego materialnego, tj. art. 72 § 1</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> | |

| | | | |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--|--|
| | <p>kk poprzez jego niezastosowanie w stosunku do R. Ź. i nie orzeczenie wobec niego jednego z określonych w tym przepisie obowiązków, w szczególności celowego w niniejszej sprawie obowiązku informowania sądu o przebiegu okresu próby, w sytuacji gdy przepis ten obliuguje Sąd, w razie orzeczenia wobec skazanego kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, do orzeczenia jednego z wymienionych w tymże przepisie obowiązków,</p> | | |
| <p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p> | | | |
| <p>Słusznie podniesiona w apelacji.</p> | | | |
| <p>Wniosek</p> | | | |
| <p>zmianę wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku informowania sądu o przebiegu okresu próby</p> | <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> | | |

| | | |
|----------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------|--|
| Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny. | | |
| j.w. | | |
| 4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU | | |
| 4.1. | Nie wystąpiły. | |
| Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności | | |
| | | |
| 5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO | | |
| 0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji | | |
| 0.15.1.1. | Przedmiot utrzymania w mocy | |
| Orzeczenie skazujące. | | |
| Zwiąże o powodach utrzymania w mocy | | |
| 1. Sąd I instancji poczynił trafne ustalenia faktyczne, | | |

a następnie ich prawidłową subsumpcję, skutkującą słusznym skazaniem oskarżonego.

2. Nieskuteczność zarzutów apelacyjnych skierowanych przeciwko orzeczeniu o sprawstwie i zawinieniu oskarżonego oraz rozstrzygnięciu o karze.

3. W sprawie nie wystąpiły podstawy bezwzględne z art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionego zarzutu apelacyjnego.

Nie wystąpiły także okoliczności o jakich mowa w art. 440 kpk, podlegające uwzględnieniu na korzyść oskarżonego.

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

0.0.15.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1) kk zobowiązano

| | |
|------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby na piśmie co 6 miesięcy. | |
| Zwięźle o powodach zmiany | |
| Orzeczenie obligatoryjne wobec zastosowania wobec oskarżonego probacji. | |
| 0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji | |
| 0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku | |
| 6. Koszty Procesu | |
| Punkt rozstrzygnięcia z wyroku | Przytoczyć okoliczności |
| III. IV . | <p>III. O kosztach należnych od oskarżonego oskarżycielce posiłkowej w toku postępowania apelacyjnego z tytułu zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 627 kpk w zw. z § 11 ust 1 pkt 4. oraz ust. 7 rozporządzenia</p> |

| | | |
|------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--|
| | <p>Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800), zasądając zgodnie z wnioskiem pełnomocnika kwotę minimalną 840 zł.</p> <p>IV. O należnych Skarbowi Państwa kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.636 § 1 kpk i art.627 kpk oraz na podstawie art.8 w zw. z art.2 ust.1 pkt.3 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r./tj. DZ. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm./, zasądając je od oskarżonego wobec przegrania apelacji.</p> | |
| 7. PODPIS | | |
| SSO Ewa Rusin | | |

| | | |
|------------------------------------|---------|--|
| 0.11.3. Granice zaskarżenia | | |
| Kolejny numer załącznika | 1 | |
| Podmiot wnoszący apelację | obrońca | |

| | | | |
|--------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|--------|
| Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja | uznanie sprawstwa i zawinienia | | |
| 0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia | | | |
| # na korzyść # na niekorzyść | # w całości | | |
| # w części | # | co do winy | |
| # | co do kary | | |
| # | co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia | | |
| 0.11.3.2. Podniesione zarzuty | | | |
| Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji | | | |
| # | art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia | | |
| # | art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia | | |
| 0.11.4. Wnioski | | | |
| # | uchylenie | # | Zmiana |

| | | | |
|--------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|--|
| 0.11.3. Granice zaskarżenia | | | |
| Kolejny numer załącznika | 2 | | |
| Podmiot wnoszący apelację | Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej | | |
| Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja | Orzeczenie o karze | | |
| 0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia | | | |
| # na korzyść # na niekorzyść | # w całości | | |
| # w części | # | co do winy | |
| # | co do kary | | |
| # | co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia | | |
| 0.11.3.2. Podniesione zarzuty | | | |
| Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji | | | |
| # | art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia | | |
| # | art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych | | |

| | | | |
|--------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|--------|
| | przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia | | |
| # | art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka | | |
| 0.11.4. Wnioski | | | |
| # | uchylenie | # | Zmiana |
| 0.11.3. Granice zaskarżenia | | | |
| Kolejny numer załącznika | 3 | | |
| Podmiot wnoszący apelację | prokurator | | |
| Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja | orzeczenie o karze | | |
| 0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia | | | |
| # na korzyść # na niekorzyść | # w całości | | |
| # w części | # | co do winy | |
| # | co do kary | | |

| | | | |
|----------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---|--------|
| # | co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia | | |
| 0.11.3.2. Podniesione zarzuty | | | |
| Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji | | | |
| # | art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu | | |
| 0.11.4. Wnioski | | | |
| # | uchylenie | # | Zmiana |